

(celebrálta Nyerges András)

HETI TEXTUS

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 16. szám, 2017. április 21.

„Az a diktatura, amely legfeljebb egy hatalmi rendszer erkölcsi és politikai aggálytalanságának kifejezése, amely nem merészel nyíltan kiállni a porondra, hanem egy mesterkélt parlamentarizmus álságaival kendőzi magát, az visszaélés a társadalomnak pillanatnyi süllyedésével, s előmozdítja a gyáva romlottságot és jellemtelenséget. Ez a rendszer külső homlokdísz gyanánt felékesíti magát a szabadság és demokrácia cicomáival, hogy megtévessze vele a világot, befelé azonban a nem szája íze szerint nyilatkozó szabadságot államellenes tevékenység vagy izgatás gyanánt vádolja be, összetévesztván magát az állammal és a nemzettel. Diktatúra nincs, hogy is lehetne, mikor ez az uralom az úgynevezett törvényhozási többség ellenőrzése mellett gyakoroltatik. Szólás- és sajtószabadság is hozzátartozik ennek a rendszernek a külső habitusához, de ennek a szabadságnak a térfogata hajszálnyira összeesik a rendszer érdekeinek határaival. Amikor fellép és eljár olyan cselekedetekkel és jelenségekkel szemben, amelyeket önmagára veszélyesnek tart, és amelyeket tűrni nem akar, akkor bizonyos paragrafusok bástyái mögül, a formai törvényesség igazolásával vakarja le a létezés lajstromáról azt a néhány merész és független elmét, aki nem tud olyan gyáva lenni, hogy meggyőződését elhallgassa, s nem tud odáig süllyedni, hogy a véleményét elhazudja” – írta 1926. június 25-én, első oldalas vezércikkében a *Magyarság*.